

χάφτας

χάφτας, ο, ουσ. [<χάφτω]. **1.** άνθρωπος που πιστεύει κάτι αβασάνιστα, ο βλάκας, ο ηλίθιος: «είναι τόσο χάφτας, που πιστεύει τον καθένα και του τρώνε τα λεφτά». **2.** ο ύπνος: «εγώ σας αφήνω, γιατί αντιλαμβάνομαι πως έρχεται ο χάφτας». **3.** ο υπναράς: «είναι τόσο χάφτας, που, όπου καθίσει, κοιμάται»·

- βρίσκεται στον πρώτο χάφτα, βλ. συνηθέστ. βρίσκεται στον πρώτο ύπνο, λ. [ύπνος](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας